

Emilia och Josefs brev, juni- juli 1897

Sida

1. <i>Betekulla, den 2 juni, Josef till Emilia</i>	<i>2 - 5</i>
2. <i>Nybro, den 9 juni, Emilia till Josef</i>	<i>6 - 8</i>
3. <i>Betekulla, den 11 juni, Josef till Emilia</i>	<i>9 - 11</i>
4. <i>Långaström, den 21 juni, Josef till Emilia</i>	<i>12 - 13</i>
5. <i>Långaström, den 27 juni, Josef till Emilia</i>	<i>14 - 17</i>
6. <i>Kalmar, den 6 juli, Josef till Emilia</i>	<i>18 - 19</i>

Bitikullen den 2 juni 1897.

Kärn älskade Emili!

Da vi nu ike äro i tillfälle att personligen träffas, så vill jag skynda att skrifa några rader till dig, kärn till Emili, och jag önskar, att de äro välkomna. Jag hoppas du ike alltför mycket saknar ditt hem nu, då du är borta, eller leds vid, som vi brukar säga. Bry dig inte om att arbeta alltför mycket, utan tag fritt en dag och far upp till morbrors i Kalfly medan det nu är så vackert där och kom på
Jern

och syrenerna blommar. Det är isän-
ning tyfeligt nu, fast i kväll är
det regnigt. O, hvad jag önskar,
att du vore hemma i pingst,
då min bror kommer hem och
hälsar på oss. Emellertid tror
jag vi skall träffas den följande
söndagen. Jag hoppas du ha
slutat min skola, så att jag kan
känna mig fri. Du måste jag
giva några dagar till. Jag väntar
slöjdinspektören nu torsdag
måndagen kommer afven
falkskoleinspektör Jansson,
det är inte önskligt att han infier-
na sig på oss, efter hans
skolorganisationens förslag in-
te gick igenom. Det vore bra om
han kommer, och fånge utre-

Da saken för gubbarne har. —
Stiftsskolläraremötet i Hernösand
stift, som skulle hållas i Luleå
i sommar, är uppskjutet till näs-
ta år; så om behöfvor jag inte fun-
dern på någon resa dit upp.
Nu återstår endast utställning-
en i Stockholm. Vi följas dit,
hoppas jag. I början af juli.
Gör mig tillkännat det att kän-
nas långsamt, om du är borta,
sedan jag slutat skolan.
Jag har fått vara i ditt kärn-
sällskap så mycket, att jag sil-
ligt leds vid, när jag åter får
vara hos dig. Men dess kärare
blir sedan återseendet. Jag får
säg, älskade Emilia, att jag
med mycket glädje emoter

den dag, då jag åter får träffa dig.
Du har varit så kärleksfull och
snäll mot mig, så förständig
och vänlig. Tack, kärn lilla älska-
de Emili, för allt. Du är min
enda vän. Utan dig skulle det
vara så ödligt och tomt och kallt
för mig. Men är jag något för
dig kärn lilla Emili? Jag be-
håfer väl inte fruktan, att du
nu, bortom ibland andra vänner,
glömmes bort mig. Jag önskar
och hoppas, att du har vänliga
och snälla människor omkring
dig, där du nu är. Annars vore
det bara ledsamt för dig att va-
ra ifrån hemmet. — Glöm inte
att skriva åtminstone några ra-
der till mig. Men sätt i Norrbyadressen
Kärn Emili. Farväl nu för denna gång.
Emottag den varmaste hälsning från din
alltid lika varmt tillseende Josef.

Nybro den 9 juni 1897

Älskade Josef!

För det välkomna bref, som jag i måndags kväll erhöll, vill jag uttala mitt hjertliga tack. Tack häru Josef! Jag tyckte att det dröjde så länge innan jag fick något bref, men jag ser att orsaken var att brefvet tagit så lång tid på vägen. Jag har helsan och trivs utmärkt bra här, alla äro vänliga och snälla emot mig, hushållerskan utmärkt snäll, serveringsflickorna glada och

trefliga och framför allt källaremästar
ren själf är snäll och vänlig emot oss
alla. Jag Om kvällerna kommer jag
inte hem förr än kl. 11 eller 12 och
då följer de mig hem, der är inte
alls strängt, ~~om~~ ~~snor~~ jag behöfver inte
börja förr än kl. 8 hvar morgon.
Pingsdagen på eftermiddagen reste jag
till Kolfly, der var så vackert nu
ängerna var fulla af kövalje. och allt
var så naturskönt, det ledsammaste
var att morbror var så sjuk, han
är så liten så det är ingen ting med
honom, jag kunde knappast se honom
med torra ögon. Morbrors läter helsa
till dig och beder att du skall helsa
på dem när du kommer till
Örjö² på skolläraryrsmötet. Jag reste
inte ifrån Kolfly förr än annan-
dagskvällen.

jag måste nu sluta för kl. är öfver
G. Tack älskade Josef, för all kärlek
du har bevisat mig. Du är min
bäste vän och hur tror du att jag
skall kunna glömma dig.
Förvål för denna gång jag hoppas
att snart få träffa dig.
Var nu hjertligt helsad af din
Emilia

Förlåt allt slarv och
glöm ej att skriva till mig

Betekeulla den 11 juni 1897.

Ynnerligt älskade Emili!

Tack, kärn älskade Emili, för det kär
komna bref, som jag ifrån dig erhöåll i
torsdags. Det var så efterlångtadt och
kärkommet, att jag ike kan säga det
eller nog tacka dig. Jag blef så glad
öfver, att du tänker på mig och ike
glömmes bort att skrifa till mig. In-
nehållet var på allt sätt glädjande
Trost och främst, att du kan säga, att
du älskar mig och ike vill glömma
mig, och dessutom, att du har haft
sån och mycket trefligt på Nybro.

Det var ju trefligt för dig att resa till Koll-
fly, men sorgligt, att morbror skall
vara så liten. Jag är dem mycket tack-
sam för deras bjudning till mig att hål-
sa på dem vid läraremötet i Örsjö. Emel-
lertid blef jag icke i tillfälle att infor-
ma mig vid nämnda läraremöte, då
det utsattes så tidigt, att jag icke
slutet skolan. Gålfors mötesdagen
har jag hållit skolan. Det skulle
under den förutsättningen att jag fått
nägra dagars frihet ha varit roligt
att uppträda med föredrag där. Men
nu tyckte jag det inte bar sig så väl,
och därför stannade jag hemma.
Kingsstaftan var jag inne i Kalmar och
hämtade Pers. De voro här allesam-
mans och tyckte om att vara på
landet ett par dagar. Jag önskade så
mycket, att äfven de då varit här, min
älskade, eller att vi fått träffas då.
Skolan slutar om måndag den 14de.

Om söndag torde jag därför få lofa att stanna
hemma. Men när jag väl slutat skolan
så vill jag träffa dig så fort som möj-
ligt. Du reser kanske hem om söndag
åtta dar. Om du inte gör det, så vill jag
komma till Nybo nu i nästa vecka.
Var snäll och säg mig, hur du tänker
härnär! Jag får meddeln dig, kärn om
att slöjdhöskomiteén annonserat fel, då
den utsatt slöjdhöskursens början till den
24 juli, och att början är den 7 juli
i stället. Den slutas den 31 juli, så att
jag redan den 1 augusti kan vara hem-
ma igen. Skolan i Törebö börjar jag
antagligen den 1 september. Jag emat-
ser därför med tillfredsställelse augusti-
säsomen en angenäm frimånad. Latom
oss, kärn lilla älskade omli, försöken att
finn vara i hvarandras närhet då. Jag glö-
der mig vid tanken på att då slippa vara
skild ifrån dig. Vi få talas vid i nästa vecka
eller senast den 20. Det vore kanske roligast om
du kommer hem då, så att jag skulle komma till
Törebö. Skrif snart! Farväl, älskade vän! Din i öden
tillsäggn Josef.

Långaström den 21 juni 1897.

Kärn innerligt älskade Emilia!

Hjärtligt tack för senast. Jag tyckte
det var så roligt att få träffa dig.
Med hänsyn till beldets snara af-
gång skrifver jag endast några
rader nu. Emilia! Är det möj-
ligt för dig, så kom hem midsom-
mardagen. Någon svårighet kan
ju inte, men den torde kunna
öfvervinnas. Bros var hemma
i går. Kan du tänka dig, älskade
Emilia, att jag i hans förlof-
ningsring finner ingravadt ²⁴/₆.
Jag har äfven hört honom säga
att de förlovade sig midsommar-
gen. Ah, kärn lilla Emilia, jag är

så glad då jag tänker på att få
träffa dig snart. Kom därför på
julfön måndagsmorgnaden. Jag
infinner mig vid Pukebergs
glasbruk kl. 3 eftermiddagen
för att möta dig. Vi kunna ju
bestamma den tiden och plat-
sen, om du vill. Skicka någon
dem till hjälp på hotellet i ditt
ställe i värsta fall!

Gif svar med beedt! Ett pap-
per bifogas för näpenhets skull.
Jag hoppas din mor är bättre
nu, hon var tamligen kreg i
fredags.

Y går var jag på barn dop hos
Alssons i Lofskutt och hade
verkligen mycket trefligt. Det
var riktigt att träffa kyrkoherden.
Vi doppte flickan till Ingeborgsstrid.
Tusen kärn hälsningar, älskade
Emilia, från din älskade
Josef.

Långaström den 27. 6. 97.

Dyra älskade Emilia!

O, huru många kärn och för-gät-
liga minnen har jag icke frin-
de icke så få dagar och stunder,
jag fått vara i din närhet. Af
hela mitt hjärta är jag dig
tacksam för all godhet, som
du alltid har bevisat mig,
all vänskap och all kärlek.
I synnerhet har du nu senast
hemma varit mera för mig
och gjort mera för mig än förut.
Min trofastaste kärlek skall jag
alltid ägna dig, min egen älskade
Emilia, och jag vill nu endast

önska, att vi må vara allt för
hvarandra. Jag är mycket glad
vid tanken på, att du anser stort
värde ligga i att en Karl är snäll
och kärleksfull mot sin hustru.
ty jag är viss därom, att jag skall
älska dig lika högt alltid, och att
jag blir snäll mot dig, när
du blir min hustru. Det är jag
viss på. Du är så snäll och
god, så jag vet, att vi skola älska
hvarandra mycket och äfven
komma öfverens i alla saker
stora och små. Jag har interätt
i allt, men jag har funnit, att
du sällan eller aldrig tar fel.
Lyckan består alltså till stor del
i att man kommer öfverens i
Jag har aldrig träffat någon,
som varit så lätt att komma
öfverens med i allt som du.

Det första och sista är kärleken.
— Jag undrar, hur du har det i
denna tryckande värmen. Det är
nog rätt svårt att stå vid spisen
under de varma dagarna. Då vi
på verkstaden endast koka kaffe,
blir det nära omöjligt att vistas
inne, och jag har undrat på,
att Ni kunnen hålla ut i köket.
Åktu dig väl, snälla du, för nå-
gon hastig afkyllning! Jag tar
icke miste, då jag påstår, att det
är mycket farligt. Men badu ibland,
det är nyttigt. — Om jag lefver,
vill jag nästa lördag komma
till Nybro. Måndagen därpå far
jag, som du vet, till Kalmar.
Kursen omfattar tiden 5-31 juli.
Den 1 augusti kan jag alltså vara
hemma. Näja, tiden går ju fort,
då man barn har något arbete

för sig. Jag tror dagen går fort
för dig. Dock, du håller ju på
till så sent på aftnarna. —
I frågan om din kalmarresa
har du måhända inte ännu be-
slutat dig. Fallor det sig inte
alltför besvärligt att gå vägen
till fru Björks, så kan du ju bo
hvar där så länge, tycker jag. Vi
skola tala därom, när vi träf-
jas. Jag emäter om torsdag någ-
ra rader ifrån dig. Jag afsänder
i dag bref till sysskonen i Amerika
och till Per. Jag har hälsat dem
alla ifrån dig. Minn föräldrar
hälsa dig härt. Arbeta inte för
strängt. Egentligen vore det nog
tröfligare att vara hemma under
dessa varma dagarna, men vi sko-
la hoppas på ändring i väderliken. —
Älskade Emilia! Farväl för denna gång.
Tusen varma hälsningar sändas
af mig. Din djupt tillgifne Josef
Åh govt! Jag älskar dig mer än något annat.

Kalmar den 6 juli 1897.

Dyra älskade Emilia!

Som du förstår, är jag nu i stan
och har börjat i slöjdskalet.
Vi börja $\frac{1}{2}$ 8 på morgnarna och sluta
6 på kvällarna. Vi ha ledigt
9-10 och 1- $\frac{1}{2}$ 4. Om du hade till-
fälle att komma hit om torsdag
eftermiddag eller kväll, så gjorde
du mig ett stort nöje. Jag bor hos

min brors målaren Pehr Johansson,
norra Långgatan strax vid Larms
toget. De tycker det blefve roligt,
om du kommer hit. Jag går ner
till sistu toget om torsdag kväll.
Kommer du tidigare, så är det så
mycket bättre. Då är du hos Pehrs
redan, då jag kommer hem. Jag
tyckte, att min färd i söndags
var i allra lyckasam. Jag hoppas
du utan ansträngning och
svårighet kom tillbaka till
Nybö. —

Jag sanningen längtar jag mycket
efter att få träffa dig. Kärn lilla
Emili, vi skola talas vid, då vi
träffas härnäst. Du har ju också
nyheter af största vikt för mig.
Välkommen hit om torsdag, älskade
Emili! Tusen kärn hälsningar!
Din Josef